

[Indenrigsministeren.]

for saa sige den Slags? Det kan ikke nytte, fordi man med Rette kan nære Sorg over, hvad der foregaar i det danske Landbrug i Øjeblikket, fuldkommen at ville forvanske Kendsgerningerne.

Jeg skal ikke blande mig i den Debat, der har været ført mellem det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og andre ærede Medlemmer om Begivenhederne i 1929. Det forekom mig, at selv det ærede Medlem Hr. Krag's Fysik næsten syntes at bryde sammen ved den konservative Ordførers Omfavelse. Og det er jo heller ikke underligt: efter at have modtaget Ris i 3 Aar, fordi man ikke har villet lystre paa et vist Tidspunkt, saa pludselig ved Straffeperiodens Udløb at skulle kysse Riset!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Hver Gang Ordet Skat lyder her i Tinget, har jeg den Fornøjelse at konstatere en paa ny oplussende stærk Interesse for mit skattepolitiske Uheld i 1928, og endskønt jeg mange Gange har forklaret, hvori dette Uheld havde sin Rod, skal jeg ikke undlade igen i Aften at gøre det.

Forholdet var det ganske simple, at saaledes som Amternes Indkomst- og Udgiftsbudgetter den Gang laa, under Hensyn til den Højde, som Motorbeskatningen paa det Tidspunkt var naaet til, og de Indtægter, der som Følge deraf tilflød Amtskommunerne, var det min Overbevisning, at man paa det Tidspunkt ikke kunde gaa under 4 pro mille. Men fra konservativ Side krævede man 2,7 pro mille. Et enkelt Medlem af mit Parti støttede dette Krav, og endskønt Forhandlingerne syntes at kunne bringe et gunstigt Resultat indenfor en ganske kort Tid, udelukkedes jo Muligheden derfor gennem Begivenhederne den 21. Marts 1929.

Jeg staar i Dag ganske paa det samme principielle Stade overfor disse Skatter, som jeg stod paa i 1929. Nu knytter vi til disse Forslag saadanne Indtægtsforøgelser for Amterne, saadanne Udgiftsoverførseler til Staten, at en Nedgang til de 2,5 pro mille er mulig. Hvorfor i Alverden skulde jeg da have noget derimod? Tværtimod, jeg anser det for meget ønskeligt.

Jeg skal saa sluttelig sige til min Kampfælle her i Dag, det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, at jeg har ikke fundet Anledning til at komme ind paa de Sider af den almindelige finansielle og skattemæssige Politik, som skiller os, og har derfor heller

ikke noget Ønske om at opholde mig ved det ærede Medlems Stilling til aktiv Handelspolitik. Jeg skal blot sige, at hvis Verden ikke i den Grad, som Tilfældet er i Dag, druknede i aktiv Handelspolitik Nationerne imellem, saa var Forholdene muligvis saaledes, at vi ikke behøvede i Aften at beskæftige os med den Sag, som samler os.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Jeg ved ikke, om det var en Bebrejdelse, det ærede Medlem Hr. Krag rettede mod mig, fordi jeg ikke helt holder mig til, hvad vi var enige om. Jeg skal da sige, at det var foranlediget af det ærede Medlem Hr. Krag, der sagde, at han havde savnet Flertal i dette Ting til at faa gennemført noget, og derved imødesaa jeg en Henvendelse til det Parti, jeg tilhører. Men naar det ærede Medlem for et Øjeblik siden sagde, at Begivenhederne den 21. Marts 1929 hindrede ham i at faa det gennemført, som han da vilde have gennemført i sin Egenskab af Indenrigsminister, saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Hvad havde der været i Vejen for, at Amterne kunde have undværet de Indtægter, som de havde paa det daværende Tidspunkt, og nøjedes med at udskrive 2,7 pro mille, naar man ogsaa paa det Tidspunkt, hvilket det ærede Medlem ogsaa bemærkede, godt kunde have fundet mit Parti i en Aflastning af Ejendomsskatterne paa samme Grundlag som i Dag, nemlig ved indirekte Skatter?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Nørskov har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørskov: Naar jeg sagde, at Skatterne for Landbruget stadig var for høje, mente jeg naturligvis set i Forhold til de Priser, vi nu faar hjem for vore Produkter. Det er en Kendsgerning, at f. Eks. Flæskeprisen ligger ca. 31 Ø. pr. kg under Prisen fra før Krigen. Smørprisen er ved det Fald, der er sket i Dag, ogsaa kommet til at ligge under Førkrigstidens Pris, og Kvægpriserne er i Øjeblikket ganske katastrofale. Derfor mener jeg at have fuld Ret til at sige, at aldrig har Ejendomsskatterne været højere end netop nu, set i Forhold til de Priser, vi faar for vore Produkter, og det er absolut disse Indtægter, vi skal bruge til at betale Ejendomsskatterne med.

Jeg skal endvidere sige til den højt-